

Produktion, og om Vaarkornet kommer ud af Landet. Saaledes som Lovforslaget er bygget, skal der være en bestemt Fortjeneste i Dispensationsafgift, inden Vaarkornet gaar ud af Landet, og det skal beregnes paa Grundlag af Majsens Cifpris. Jeg tror rigtignok, det vilde være ulige heldigere for alle, om man gaar til den Ordning, Landbrugsministeren foreslaar ved denne Lejlighed, end at fortsætte med den Fremgangsmaade, man har anvendt i tidligere Aar, hvor man har givet Dispensation til forskellige Enkeltmænd. Hvis vi ikke faar ordnet dette Forhold, maa man gøre sig klart, at der hen paa Vinteren vil komme en Masse Ansøgninger om Dispensation, og vi kommer til at give Dispensation til enkelte Folk; og da vil det vise sig, at Kornet er opkøbt, og da vil det i højere Grad end nu blive Købmændene, som tager hele Kagen. Jeg hørte baade i Gaar og i Dag, medens jeg sad nede i Salen, at det ærede Medlem Hr. Zahle, som sad bagved mig, sagde, at den foreslaaede Ordning var ganske umulig. Men den er slet ikke umulig. Hr. Rode omtalte, at det var det samme som tidligere at give Dispensation til bestemte Folk for bestemte Kvanta. Men naar vi fastholder de Betingelser, som er foreskrevne i Lovforslaget, lader Ordningen sig meget vel praktisere, og er slet ikke vanvittig, som Hr. Zahle sagde.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til Hr. Niels Frederiksen. Han sagde straks i Begyndelsen af sin Tale, at Forelæggelsen af dette Lovforslag viste det voldsomste Omslag, han nogen Sinde havde set, ikke blot for den højtærede Landbrugsminister, men ogsaa for Partiet Venstre. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes han kan komme til det Resultat. Da vi i Fjor havde Kornloven til anden Behandling, stod det ærede Medlem nemlig her som Ordfører for de Radikale og sagde, at der var tre Ting, man var uenig om. For det første, om man skulde have en Ligning, som vi tidligere havde kendt den, og paa det tidligere Grundlag. Man vilde ikke gaa med til Ændringer om at tage Ligningen ud af Lovforslaget. Nu er denne Ligning taget ud, og hvor er da det voldsomme Omslag paa dette Punkt? Det næste Punkt var Prisen. Den opfyldte ikke Venstres Krav om, at man skulde kunne inddække sig, og derfor kunde Venstre ikke gaa med dertil. I Aar er der foreslaaet en Pris, om hvilken Ministeren endda har sagt, at han er villig til at rette ved den, hvis man i Udvalget skulde komme til det Resultat, at den var lovlig lav og ikke kunde give fuld Dækning.

Jeg har som mit Partis Ordfører udtalt det samme. Det er ikke rigtigt, naar man har sagt, at vi i Fjor kunde inddække os. Vi kunde ikke købe Majs til den Pris, der var bestemt for Rug, heller ikke paa det Tidspunkt, da Loven blev vedtaget; ellers havde der ikke været Grund til at føre den lange Strid om Ombytningsretten. Nu er Prisen altsaa rettet, og jeg spørger da, hvor er den voldsomme Omvæltning for Venstres Vedkommende paa dette Punkt? Det tredje Punkt var Ombytningsretten. Venstre krævede en Ombytningsret, naar man ikke kunde faa en Pris, hvorved vi fuldt ud kunde inddække os. Vi krævede derfor fuld Ombytning, men fra radikal og socialdemokratisk Side stemte man det ned. Nu er her en Ordning, hvor Ombytningen er taget ud af Lovforslaget, men hvor man har en Pris, der bevirker, at Landmændene kan inddække sig. Jeg spørger derfor: hvor er den voldsomme Omvæltning paa dette Punkt? Det øvrige i Kornloven i Fjor enedes man om, efter at man havde rettet paa Enkelthederne. Vi fra Venstres Side har sagt ikke blot om Kornloven, men ogsaa om de andre Foranstaltninger, at vi var fuldkommen klare over, at vi ikke med eet Slag kunde komme bort derfra, vi maatte have en vis Overgangsperiode. Et andet Punkt, hvorom der var Uenighed, var Afleveringspligten for dem, der ikke havde afleveret Korn nok for 1918; men det kommer ikke denne Sag ved. Naar Hr. Niels Frederiksen derfor siger, at han aldrig har set en saa voldsom Omvæltning, maa man slutte, at han ikke kan have set ret meget. Her er overhovedet ingen Omvæltning. Det, vi var uenige om ved sidste Aars Kornlov, er taget ud i dette Forslag, der er forelagt af Venstres Landbrugsminister.

Hr. Niels Frederiksen talte dernæst om Eksportafgiften og satte den analog med Eksportafgiften paa Frø, Kvæg, Huder og Skind. Han nævnte, at det maatte være en Fortalelse af mig, naar jeg havde nævnt Heste; dertil skal jeg sige, at det blev ganske vist ikke til noget med Eksportafgiften af Heste, men den havde dog været paa Tale. Det forekommer mig, at Hr. Niels Frederiksen fuldkommen stillede Sagen paa Hovedet. De Varer, han anførte, er ikke en Eksport lig den, vi nu staar overfor. Vi har ikke tidligere her i Landet haft en stor Eksport af Korn, vi har derimod som en Eksportvare, vi altid har regnet med, haft Frø, Huder, Skind og Kvæg. Naar Hr. Niels Frederiksen taler, som han gør, synes jeg, han skulde bevise,